

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความปรารถนาทั้งหมดของลูกในเวลานี้กำลังได้รับการเติมเต็ม และท้องของลูกก็กลับมาเต็ม พ่อมาเพื่อให้ลูกดวงวิญญาณมีความพอใจอย่างเต็มที่
- คำถาม:** ลูกๆ ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไปแล้ว แต่ถึงกระนั้นลูกก็ยังคงเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอย่างแน่นอนได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ตราบใดที่ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างลูกคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลับมามีความรู้ เมื่อลูกสอบผ่านการสอบของลูกและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกจะถูกเรียกว่ามีความรู้อย่างแท้จริง แล้วก็ไม่ใช่เป็นที่จะต้องศึกษาเล่าเรียน

โอมซานติ มีสองสิ่งด้วยกัน: พระเจ้าและผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ และพ่อ มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายแต่มีพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกๆ พบว่าสิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ดวงวิญญาณทำความเลื่อมใสศรัทธาด้วยร่างกายของพวกเขา เพราะเหตุใด? เพื่อที่จะพบกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกผู้เลื่อมใสศรัทธาเวลานี้เข้าใจละครแล้ว เมื่อลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้อย่างสมบูรณ์ ลูกก็จะไม่คงอยู่ที่นี้ เมื่อลูกสอบผ่านการสอบในขณะที่ศึกษาในโรงเรียนแล้วลูกก็จะไปยังชั้นเรียนต่อไป เวลานี้พระเจ้ากำลังสอนลูก ดวงวิญญาณที่มีความรู้ไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียน พระเจ้ากำลังสอนผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าพวกเราดวงวิญญาณเคยทำความเลื่อมใสศรัทธา พ่อกำลังสอนเราว่าเราจะเคลื่อนออกไปจากการทำความเลื่อมใสศรัทธาและเข้ามาสู่ความรู้ได้อย่างไร เวลานี้เราไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา แต่เรายังคงมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเข้าใจว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นไม่แม้แต่จะรู้จักพระเจ้า พวกเขาเองพูดว่าเราไม่รู้ พ่อก็เคยถามผู้ที่เคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอันดับหนึ่งเช่นกันว่า ลูกรู้จักพระเจ้าผู้ที่คุณผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นของท่านหรือไม่? ในความเป็นจริงควรมีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ที่นี้มีพระเจ้ามากมาย พวกเขาเฝ้าแต่เรียกตนเองว่าพระเจ้า สิ่งนั้นเรียกว่าความไม่รู้ มีความมืดมิดที่สุดในความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลง: เมื่อสวดภาวนาให้น้ำมันของความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป กูรูไม่สามารถให้น้ำมันของความรู้ได้ มีกูรูมากมาย ลูกๆ รู้เกี่ยวกับสิ่งที่ลูกเคยทำในความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยจดจำใครและลูกเคยกราบไหว้บูชาใคร เวลานี้ลูกได้กลับมาเป็นอิสระจากความมืดของความเลื่อมใสศรัทธาเพราะเวลานี้ลูกรู้จักพ่อแล้ว พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก: ลูกที่สุดแสนหวาน ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกเล่นบทบาทของลูกด้วยร่างกายเหล่านั้น ความรู้ของลูกไม่มีขีดจำกัด ลูกเล่นบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัดต่อไป ลูกได้ออกมาจากความมีขีดจำกัดและเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด โลกนี้(ประชากร)ก็ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ในขณะที่มีการขยายตัวและแล้วประชากรนั้นจะมีขีดจำกัดอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกไปจากความมีขีดจำกัดสู่ความไม่มีขีดจำกัดและความไม่มีขีดจำกัดสู่ความมีขีดจำกัดอย่างไร ดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาวเล็กๆ ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้แต่พวกเขาก็ยังทำสัญลักษณ์ลิงกัมที่มีขนาดใหญ่มากเช่นนั้น พวกเขาจะทำอะไรได้เพราะพวกเขาไม่สามารถกราบไหว้บูชาจุดเล็กๆ ได้ พวกเขาพูดว่า ดวงดาวเปล่งประกายตรงกลางหน้าผาก แต่พวกเขาจะสามารถกราบไหว้บูชาดวงดาวนั้นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้จักพระเจ้า แต่พวกเขาเกี่ยวข้องกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก ก็เท่านั้นเอง สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่าแต่ละดวงวิญญาณใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของเขา ลูกเป็นคนแรกที่ทำการกราบไหว้บูชา ลูกเคยทำลิงกัมขนาดใหญ่ ผู้คนเฝ้าแต่ทำสัญลักษณ์ของราวันที่มีขนาดใหญ่ขึ้นในแต่ละวัน พวกเขาไม่สามารถทำสัญลักษณ์ของราวันที่เล็กลงได้ มนุษย์มีขนาดเล็กในตอนแรกแล้วพวกเขาก็กลับมาใหญ่ขึ้น พวกเขาไม่เคยแสดงให้เห็นว่าราวันมีขนาดเล็ก เขาไม่ได้กลับมาใหญ่หรือเล็ก เขาไม่ใช่สิ่งที่มืออยู่จริงทางกายภาพ ก็เลสทั้งห้าเรียกว่าราวัน มีการเติบโตของกิเลสทั้งห้า เพราะผู้คนเฝ้าแต่กลับมาโมโหประสาธน์ ก่อนหน้านี้ไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างมากนักแต่ก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง พวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งหนึ่งแล้วก็กราบไหว้บูชาอีกสิ่งหนึ่งและการกราบไหว้บูชานั้นก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ในลักษณะนั้น ดวงวิญญาณกลับมาโมโหประสาธน์ ไม่มีสติปัญญาของมนุษย์คนไหนในโลกที่จะมีสำนึกรู้ว่าพวกเขาสโตประสาธน์เมื่อไรและพวกเขากลับมาโมโหประสาธน์เมื่อไร ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้อย่างแท้จริง ความรู้ไม่ใช่เรื่องยาก พ่อมาและให้ความรู้ที่ง่ายดายอย่างแท้จริงแก่ลูก ท่านสอนสิ่งนั้นแก่ลูกถึงแม้จะมีเพียงสาระของการศึกษาที่หลงเหลืออยู่ พวกเราดวงวิญญาณเป็นลูกของพ่อ เราต้องจดจำพ่อ มีการจดจำกันว่า มีเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายล้านที่ปรากฏออกมา เพียงกำมือเดียวเท่านั้นที่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาถามว่า พ่อจะเป็นเช่นนั้นได้ไหม? ทุกคนรู้จักพ่อของพวกเขา แล้วเหตุใดพวกเขาจึงลืมพ่อผู้เดียวเล่า? สิ่งนี้เรียกว่าเกมเขาวงกต หนึ่งคือพ่อที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกจากพ่อทั้งสอง ลูกได้รับมรดกเล็กน้อยจาก

พ่อที่มีชีวิตจำกัด นับวันมรดกเหล่านั้นก็จะน้อยลงไปเรื่อยๆ ราวกับว่าไม่มีอะไรเลย ท้องของลูกจะไม่สามารถอิ่มได้จนกว่า พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดจะมา ท้องของลูกกลับมาว่างเปล่าอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและเติมเต็มท้องของลูก ในทุกประเด็นท่านเติม ท้องของลูกให้เต็มในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกไม่ต้องการสิ่งใดอีกต่อไป ท่านเติมเต็มความปรารถนาทุกประการของลูกและ ลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณ (ที่จากไปแล้ว) มีความพึงพอใจเมื่อมีการให้อาหารพราหมณ์ นี่เรียกว่าความพึงพอใจที่ไม่มีชีวิตจำกัด ดูซิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใด! ดูว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใดระหว่างความพึงพอใจที่มีชีวิตจำกัดของดวงวิญญาณและความพึงพอใจที่ไม่มีชีวิตจำกัดของดวงวิญญาณ โดยการ รู้จักพ่อลูกก็กลับมาพึงพอใจ เพราะพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกรู้ว่าลูกเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ทุกคนจดจำพ่อ แม้ว่าบางคนจะพูดว่านี่คือธรรมชาติ(วัตถุธาตุ)และพวกเขาก็จะหลอมรวมเข้ากับธาตุพราหมณ์ พ่อได้บอกลูกแล้วว่าไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้ากับธาตุพราหมณ์ได้ นี่คือละครที่คงอยู่ตลอดไปที่เฝ้าแต่หมุนไป ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ วงจรของสี่ยุคก็เฝ้าแต่หมุนไป วงจรจะเฝ้าแต่ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและมีเพียงโลกเดียวเท่านั้นเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นก็เพียรพยายามอย่างหนักมากและคิดว่ามีโลกบนดวงจันทร์และในดวงดาวทั้งหลาย พวกเขามองหาสิ่งนั้นอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งคิดที่จะซื้อที่ดินบนดวงจันทร์ แต่นั่นจะเป็นไปได้ อย่างไร? เขาจะจ่ายเงินให้กับใคร? สิ่งนั้นเรียกว่าความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีสิ่งใดจริงๆที่นั่น ผู้คนก็ยังคงพยายามทำสิ่งต่างๆต่อไป แต่นั่นก็เป็นความโอฬารตระการของมายา พวกเขาแม้กระทั่งมีการแสดงที่ดูยิ่งใหญ่กว่าสวรรค์ พวกเขาหลอมนสวรรค์โดยสิ้นเชิง มีความมั่งคั่งที่ไม่มีชีวิตจำกัดในสวรรค์ ดูว่าพวกเขาได้นำเอาทรัพย์สินสมบัติไปมากมายเพียงใดจากวัดเดียว! มีความมั่งคั่งมากมายในบาร์ดเท่านั้น คลังสมบัติทั้งหมดเคยเปี่ยมล้น โมฮัมหมัด กุซนาวีได้ มาแล้วปล้นสะดมทุกสิ่ง ลูกอยู่อย่างมีพลังเป็นเวลาครึ่งวงจรและไม่มีกรกล่าวถึงการขโมย ฯลฯ ไม่มีอาณาจักรของราวัน ในเวลานั้น พื้นที่ที่อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น การลักขโมย การปล้น และการต่อสู้ ฯลฯ ก็เริ่มขึ้น ผู้คนกล่าวถึงชื่อของราวัน แต่ราวันก็ไม่ใช่อะไรที่มีชีวิต นั่นเป็นเพียงการมีอยู่ของกิเลส ดูสิ่งที่ผู้คนทำเพื่อราวัน พวกเขาเฉลิมฉลองอย่างมาก ลูกเช่นกันก็เคยฉลองดาเซลา ผู้คนเคยไปและดูว่าพวกเขาเผาหุ่นจำลองของราวันอย่างไร และจากนั้นพวกเขาก็ไปปล้นทอง(เก็บพืชสีเหลืองจากต้นไม้) สิ่งนั้นคืออะไร? เวลานั้นลูกสงสัยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ดูสิ่งที่ลูกกลายเป็นและลูกเคยทำการกราบไหว้บูชามากมายเพียงไร เมื่อพวกเขาเข้าวันที่ยิ่งใหญ่ ดูสิ่งที่พวกเขาทำต่อไป หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเหมือนกับการเล่นกับตุ๊กตาและลูกรู้ว่าสิ่งนั้นจะคงอยู่ไปอีกนานแค่ไหน พวกเขาไม่ได้ทำอะไรมากมายนักในตอนเริ่มต้น และแล้วการขยายตัวก็ค่อยๆเกิดขึ้นทีละน้อย และดูว่าเวลานี้สภาพนั้นกลายเป็นเช่นไร! เหตุใดพวกเขาจึงใช้เงินจำนวนมากไปกับรูปภาพและการสร้างวัดวาอาราม? ทั้งหมดนี้เป็นการสูญเสียเงินไปเปล่าๆ พวกเขาใช้เงินหลายแสนรูปีในการสร้างวัด ฯลฯ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกด้วยความรักอย่างมาก: พ่อให้ความมั่งคั่งแก่ลูกอย่างมากมาย แล้วลูกสูญเสียความมั่งคั่งไปไหนหมด? ดูสิ่งที่ลูกกลายเป็นในอาณาจักรของราวันจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องอยู่อย่างมีความสุขที่คิดว่าเป็นประสงค์ของพระเจ้า นั่นไม่ใช่ประสงค์ของพระเจ้า นั่นคือประสงค์ของมายา เวลานั้นลูกกำลังได้รับโชคของอาณาจักรของพระเจ้าที่ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย มันคือเวลาที่ลูกได้รับเข้าใจว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใดระหว่างประสงค์ของพระเจ้าและประสงค์ของมายา แต่นั่นก็ตามลำดับกันตามความเพียรพยายามของลูกเช่นกัน ลูกสามารถเข้าใจว่าคนไหนจะได้รับการนิยดาของความรู้ คนนั้นคนนี้ได้ถูกคิดด้วยการนิยดาของความรู้ที่ดี คนนั้นคนนี้ได้ได้รับการนิยดาที่น้อยกว่า และคนนั้นคนนั้นไม่ถูกนิยดาเลย บาบาท่านนั้นที่รู้สิ่งนี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการรับใช้ของลูก จากงานรับใช้ของลูกเท่านั้นที่บาบาจะบอกลูกได้ว่า ผู้ใดไม่ได้รับการนิยดาเลย เขาไม่รู้ถึงวิธีที่จะทำงานรับใช้เลย มีบางคนเช่นกันที่ได้รับการนิยดาด้วยความรู้มากกว่าและบางคนก็ไม่ได้รับการนิยดาเลย มีคำกล่าวว่า เมื่อสัตถุรู้ให้ยาซึ่งแผ่แห่งความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็หายไป พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข แล้วผู้คนก็พูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ลูกๆ ความมีศรัทธาอย่างมากที่พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดกำลังให้ความสุขที่ไม่มีชีวิตจำกัดแก่ลูก ลูกร้องเพลง: บาบาที่ไม่มีชีวิตจำกัด เมื่อท่านมาเราจะเป็นของท่านและพวกเราจะทำตามคำแนะนำของท่านเท่านั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกไม่แม้แต่จะรู้จักพ่อ บทบาทนี้มีการแสดงในเวลานี้เท่านั้น เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่พ่อสอนลูก ลูกรู้ว่าบทบาทของการศึกษาเล่าเรียนนี้จะดำเนินต่อไปอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี พ่อจะมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชายและจากนั้นพวกเขาก็นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขา โลกมนุษย์ก็เฝ้าแต่เติบโตด้วยเช่นกัน มีคลังของดวงวิญญาณ เช่นที่คลังของมนุษย์ได้มาถึงจุดสิ้นสุด ก็จะมีคลังของดวงวิญญาณที่นั่นมากตามนั้น ไม่สามารถมีจำนวนนักแสดงมากกว่าหรือน้อยกว่านี้ได้ ลูกทั้งหมดคือนักแสดงที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกทั้งหมดได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไป สิ่งนี้มหัศจรรย์ เวลานั้นลูกมีความรู้คิดอย่างมาก การศึกษานี้สูงส่งมาก พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูกด้วยตนเอง ที่เหลือทั้งหมดคือมหาสมุทรของความเลื่อมใสศรัทธา เช่นที่มีความเคารพต่อความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นจึงมีความเคารพต่อความรู้เช่นกัน ผู้คนให้ทานมากมายและทำบุญอย่างมากในหนทางของความ

เลื่อมใสศรัทธาในนามของพระเจ้า สิ่งนี้เป็นเพราะพระเวทและคัมภีร์ที่ใหญ่เช่นนั้นถูกสร้างขึ้นมา เวลาที่ลูกๆเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น สายตาของลูกจะไม่เคยถูกดึงดูดเข้าไปหาใคร ลูกจะพูดว่าฉันอยากเห็นราชาหรือราชินีหรือไม่? มีอะไรที่จะดูในพวกเขา? ลูกไม่มี ความปรารถนาใดในหัวใจของลูก ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย สิ่งใดก็ตามที่ทุกคนมีจะถูกทำลาย กระเพาะนั้นต้องการแต่จําปาตีเพียงสองแผ่น แต่ผู้คนก็ยังทำบาปมากมายเพื่อสิ่งนั้น เวลาที่ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากบาปในโลก กระเพาะนั้นทำให้ลูก ทำบาปอย่างมากมาย ผู้คนเฝ้าแต่ใส่ร้ายผู้อื่นต่อไป พวกเขาได้รับเงินเป็นจำนวนมาก พวกเขาขออนเงินไว้อย่างมาก แต่รัฐบาลจะสามารถทำอะไรได้? แต่ไม่ว่าใครจะพยายามขออนมันไว้มากมายเพียงใด มันก็ไม่สามารถขออนอยู่ได้ เวลานี้จะมี ภัยพิบัติทางธรรมชาติเช่นกัน เหลือเวลาอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น บาบาสพูดว่า ลูกสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการเพื่อ การหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ลูกไม่ได้ถูกห้ามที่จะทำเช่นนั้น พรอทของความสุขของลูกควรจะอยู่ในระดับสูงเสมอ จดจำพ่อและมรดกเสมอ พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก พื้นดินและท้องฟ้าทั้งหมดเป็นของลูก ไม่มีขีดจำกัด ใดๆ ลูกๆรู้ว่าลูกเคยเป็นนาย บาร์ตได้รับการจดจำว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ลูกๆควรมีความสุขอย่างมาก มีความสุขใน การศึกษาที่มีขีดจำกัดเช่นกัน แต่นี่คือการศึกษที่ไม่มีขีดจำกัดที่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ลูกควรจะจดจำพ่อเช่น นั้น ลูกๆสามารถที่เข้าใจว่าธุรกิจทางร่าง ฯลฯ คืออะไร ไม่มีอะไรเลย ในขณะที่เราได้รับมรดกอะไรจากพ่อ? มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในขณะที่ดำเนินธุรกิจต่อไปทางโลก ลูกยังคงสามารถได้รับสิทธิ์ในมงกุฎสองชั้นเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อสอนลูกๆ และดังนั้นลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุข ลูกต้องทำงานอื่นๆทั้งหมดต่อไปเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าเป็น โลกเก่า มีการเตรียมการทั้งหมดสำหรับการทำลายล้าง พวกเขากระทำการเช่นนั้นเพราะความกลัวว่าสงครามที่ยิ่งใหญ่จะ เริ่มขึ้น ทั้งหมดนั้นต้องเกิดขึ้นตามละคร ไม่ใช่ว่าพระเจ้ากำลังทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ถ้า ไม่ใช่วันนี้แล้วพรุ่งนี้การทำลายล้างก็ต้องเกิดขึ้น เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน โลกใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูกอย่าง แน่นนอน ลูกควรจดจำสิ่งเหล่านี้และมีความสุขอยู่ภายใน บาบาสได้นำพาหนะนี้มาใช้ แต่ท่านไม่มีสิ่งใดเลย ท่านละทิ้งทุกสิ่ง พ่อจะทำอะไรกับสิ่งนี้เมื่อพ่อได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด? บาบาสได้แต่งเพลงไว้เช่นกันว่า เมื่อคนแรกได้ พบอัลลล่าเขาจะทำอะไรกับ “การทำงานหนักที่เหนื่อยยากเช่นลา” นั้น? เขาให้ทุกสิ่งที่เขามีไม่มากนักน้อย และยุติทุกสิ่ง อย่างแท้จริง แม้แต่ร่างกายของเขาก็ให้แก่บาบา โอโฮ ฉันจะกลายเป็นนายของโลกล! ฉันเป็นนายมาแล้วหลายต่อหลาย ครั้ง เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก! ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านแต่คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องกลับมามีความพอใจอย่างเต็มที่และมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่สายตาของลูกจะไม่ถูกดึงดูดเข้าไปหาสิ่งอื่นใด อย่าได้มีความอยากปรารถนาในหัวใจของลูกเพราะทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย

2. ในขณะที่ทำกรรมเพื่อหาเลี้ยงชีพทางร่างกายของลูก ให้พรอทของความสุขอยู่ในระดับสูงอยู่เสมอ จดจำพ่อและมรดก นาสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งที่มีขีดจำกัด และนำสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดมาไว้ในสติปัญญาเสมอ

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างซิมซัปในพ่อและในงานรับใช้และกลายเป็นผู้รับใช้ที่สม่าเสมอที่เป็นอิสระอุปสรรค ที่ใดมีความกระตือรือร้นสำหรับการทำงานรับใช้ ลูกสามารถก้าวออกไปจากทุกสถานการณ์ได้อย่าง ง่ายดาย เมื่อลูกอยู่อย่างซิมซัปในพ่อผู้เดียวและในงานรับใช้ลูกก็จะกลายเป็นผู้รับใช้ที่สม่าเสมอและเป็นผู้ เอาชนะมาหาที่เป็นอิสระจากอุปสรรค งานรับใช้เปลี่ยนรูปแบบเป็นครั้งคราวและจะมีการเปลี่ยนแปลงต่อ ไปเรื่อยๆ เวลาที่ลูกไม่จำเป็นต้องพูดอะไรมากมาย แต่ผู้คนจะพูดเองว่านี่เป็นงานที่สูงส่งและขอให้พวกเขา ร่วมมือกับลูก นี่คือการขบถของเวลาที่ใกล้เข้ามา ดังนั้นจงทำงานรับใช้ต่อไปด้วยความจริงจังและความ กระตือรือร้นและก้าวหน้าต่อไป

คติพจน์: มีความมั่นคงในสภาพของความเต็มเปี่ยมและลูกจะได้สัมผัสว่าความปั่นป่วนของธรรมชาติใดๆ จะเป็น เหมือนกับเมฆที่ผ่านไป